

Perioperativ behandling

Jon Henrik Laake er provosert over min leder der jeg argumenterer for at vi må fornye måten vi organiserer og driver perioperativ behandling på og at dette krever en annen type samarbeid enn det vi har (1, 2).

For ordens skyld: Jeg har, som i den forutgående temaserien i Tidsskriftet, brukt *anestesilege* i betydningen narkoselege, og har ikke tatt med verken akutt- eller intensivmedisinerne. Det er *rollen* i dagens sykehus jeg er opptatt av, ikke den medisinske spesialiteten. Dette kunne vært nevnt eksplisitt, men det fremgår tydelig at lederen dreier seg om pre- og postoperativ behandling ved elektiv kirurgi. Hvem som er pasientansvarlig lege på intensivavdelinger, er et spørsmål jeg ikke har berørt.

Den svenske studien som jeg refererer til, kan sikkert kritiseres, men Laake leser for slurvete. Mitt poeng med å nevne den var ikke å avgjøre hvor god eller dårlig den var, men tvert imot for å fortsette: «Ingen av disse løsningene bidrar med noe langsiktig perspektiv på hvordan anestesilegens kom-

petanse kan brukes i hele pasientforløpet. Ei heller på hvordan kompetansen kan heves i det kirurgiske miljøet» (2). Jeg har altså *ikke* argumentert for innsatsgrupper, slik Laake vil ha det til. Jeg er ute etter en pasientsentrert og langsgående tilnærming til perioperativ behandling, uhindret av skott mellom spesialiteter og avdelinger. Jeg kunne sikkert ha henvist til «større studier og systematiske oversikter», som det foreslås, altså en Cochrane-analyse av to studier med divergerende resultater. Det ville først og fremst ha vært et blindspor.

Laakes øvrige betraktninger om kirurger generelt og om mine påståtte motiver illustrerer på utmerket vis noen av mine «kirurgiske refleksjoner» – og trenger ingen ytterligere kommentar.

Kristoffer Lassen
Tromsø

Litteratur

1. Laake JH. Kirurgiske refleksjoner. Tidsskr Nor Legeforen 2010; 130: 1015.
2. Lassen K. Hvor ble det av anestesilegene? Tidsskr Nor Legeforen 2010; 130: 720.

Tilsvarsrett

Tidsskriftet praktiserer tilsvarsrett i henhold til Vancouver-gruppens regler (www.icmje.org/publishing_5correspond.html). Dersom vitenskapelige artikler kommenteres i spalten, får artikkelforfatterne mulighet til å svare i samme nummer. Slik automatisk tilsvarsrett gjelder kun for forfattere av vitenskapelige artikler. Den gjelder imidlertid ikke dersom debatten fortsetter i spalten. Brev til redaktøren, dvs. hvis det for eksempel publiseres et motinnlegg til det første tilsvaret.